

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/53491 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, van 26 juni 2007 in het geding
tussen:

appellante

en

de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 4 oktober 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) een aanvraag van appellante om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 26 juni 2007, verzonden op 28 juni 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 24 juli 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 1 augustus 2007 heeft de minister een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. D. Roemers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. R.S.D. Ramrattansing, ambtenaar van Staat.

w.g. Roemers
Lid van de enkelvoudige kamer

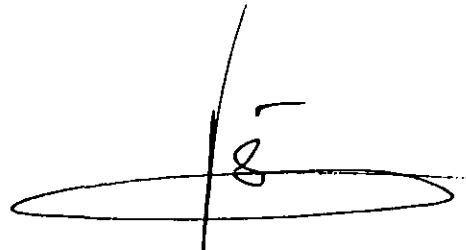
w.g. Ramrattansing
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 31 augustus 2007

289.

Verzonden: 31 augustus 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

1500a. (1)

Uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Vreemdelingenkamer

Nevenzittingsplaats Arnhem

Registratienummer: AWB 06/53491

Datum uitspraak: 26 juni 2007

Uitspraak

Ingevolge artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) in samenhang met artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

inzake

geboren op
v-nummer
van Nepalese nationaliteit,
eiseres,
gemachtigde mr. M. Stoetzer-van Esch,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie,
Immigratie- en Naturalisatiedienst,
verweerder.

Het procesverloop

Bij besluit van 4 oktober 2006 heeft verweerder de aanvraag van eiseres van 31 december 2004 tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen.

Op 1 november 2006 heeft eiseres beroep ingesteld tegen dit besluit.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken overgelegd en een verweerschrift ingediend.

De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden ter zitting van 8 mei 2007. Eiseres is verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. L.M. Strijbos.

De beoordeling

1. Ingevolge artikel 8:1, eerste lid, gelezen in samenhang met artikel 8:69 van de Awb, dient de rechtbank het bestreden besluit — de motivering waarop dit besluit berust daaronder begrepen — te toetsen aan de hand van de tegen dat besluit aangevoerde beroepsgronden.

2. Ter staving van haar asielaanvraag heeft eiseres, zakelijk weergegeven, het volgende naar voren gebracht. Zij werd door maoïsten gedwongen voor hen te koken. In augustus 2004 werd dit ontdekt door militairen en moesten de maoïsten haar huis ontvluchten. Toen de militairen de maoïsten achtervolgden ontstond een vuurgevecht waarbij twee militairen werden gedood. Sindsdien wordt eiseres door de maoïsten verdacht van verraad en door de militairen verdacht van medeplichtigheid aan de dood van de twee militairen. Zij werd dagelijks door de militairen bezocht en door de maoïsten bedreigd. Na een bezoek van maoïsten in september 2004 is haar echtgenoot gevlucht. Daarna is eiseres ook gevlucht, naar een guesthouse in . Toen ze ook daar werd opgespoord, door de politie, is ze met hulp van een schoonzus naar , India, gevlucht. Daar kwam ze in contact met een reisagent die haar met het vliegtuig naar Amsterdam begeleidde. Toen ze op Schiphol thee ging drinken is de reisagent vertrokken met haar reispapieren.

3. Verweerder heeft de aanvraag afgewezen en heeft daaraan het volgende, kort samengevat, ten grondslag gelegd. Eiseres heeft toerekenbaar geen documenten ter staving van haar identiteit en reis overgelegd. Verder ontbeert het asielrelaas van eiseres positieve overtuigingskracht waardoor het asielrelaas ongeloofwaardig is. Gelet hierop bestaat geen aanleiding eiseres een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 te verlenen.

4. De rechtbank overweegt allereerst als volgt. Bij aanvulling van de beroepsgronden van 25 april 2007 heeft eiseres een brief van haar vader van 27 december 2006 overgelegd, alsmede een verklaring van de school waar eiseres les heeft gehad. Verweerder heeft ter zitting op deze stukken gereageerd. De rechtbank overweegt dat aan deze stukken niet iedere relevantie voor de beoordeling van het besluit kan worden ontzegd en deze daarom op de voet van artikel 83 van de Vw 2000 in de procedure kunnen worden meegenomen.

5. Dit geldt niet voor de in de aanvulling van de beroepsgronden van 25 april 2007 opgenomen verklaring van eiseres dat zij niet slechts is bedreigd door de maoïsten en voor hen moest koken, maar dat zij ook door hen is verkracht. Met verweerder is de rechtbank van oordeel dat deze verklaring niet op de voet van artikel 83 van de Vw 2000 bij de beoordeling kan worden betrokken. De stelling van eiseres dat zij hierover eerder niet kon verklaren omdat er bij alle gehoren mannen aanwezig waren geweest slaagt niet. Uit het rapport van het nader gehoor van 7 maart 2005 blijkt dat expliciet is gevraagd of er iets met eiseres is gebeurd waardoor zij liever door een vrouwelijke medewerker en met een vrouwelijke tolk gehoord wilde worden. Het had op de weg van eiseres gelegen toen aan te geven dat dat het geval was. Eiseres heeft toen echter aangegeven dat er verder geen dingen met haar gebeurd waren. Verder waren bij het aanvullend nader gehoor zowel de rapporteur als de tolk vrouwelijk en ook toen heeft eiseres niet verklaard over de verkrachting. Naar het oordeel van de rechtbank is in onvoldoende mate aannemelijk gemaakt dat dit niet van eiseres kon worden gevergd. Gelet op het voorgaande is de rechtbank derhalve van oordeel dat hetgeen pas in beroep is gesteld (in de aanvulling van de beroepsgronden van 25 april 2007) over de verkrachting, niet overeenkomstig artikel 83, eerste lid, van de Vw 2000 bij de beoordeling van het beroep dient te worden betrokken.

jurisprudentie?

6. Verder overweegt de rechtbank als volgt.

Ingevolge artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 wordt bij de beoordeling van de aanvraag betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- en of identiteitsdocumenten dan wel andere documenten heeft overgelegd, tenzij het ontbreken daarvan niet aan hem is toe te rekenen.

De rechtbank is van oordeel dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat eiseres toerekenbaar geen reisdocumenten heeft overgelegd. Eiseres is in het bezit geweest van een paspoort en van haar mocht dan ook worden verwacht dat zij dit document had overgelegd. Dat haar reisagent dit document bij zich hield en haar heeft verlaten, doet daar niet aan af. Eiseres heeft immers een eigen verantwoordelijkheid ten aanzien van de onderbouwing van haar reis en zij was de paspoortcontrole reeds gepasseerd toen de reisagent haar verliet. Dat het document vals zou zijn, kan evenmin tot een ander oordeel leiden, nu het document desondanks een indicatie had kunnen geven ten aanzien van de identiteit en nationaliteit van eiseres en van de door haar gevolgde reisroute.

7. Naar het oordeel van de rechtbank kunnen ook de in de beroepsfase overgelegde brief van de vader van eiseres en de verklaring van de school niet afdoen aan de conclusie dat er sprake is van het toerekenbaar ontbreken van documenten aangezien de brief van eiseres' vader niet afkomstig is van een objectieve bron en de verklaring van de school niet als reis- of identiteitsdocument beschouwd kan worden.

8. Blijkens de uitspraak van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State (verder: de Afdeling) van 27 januari 2003 (JV 2003/103) brengt het toerekenbaar ontbreken van documenten mee dat op voorhand afbreuk is gedaan aan de geloofwaardigheid van het asielrelaas. Waar verweerder in beginsel het relaas en de daarin gestelde feiten voor waar pleegt aan te nemen, indien de asielzoeker alle hem gestelde vragen zo volledig mogelijk heeft beantwoord en het relaas op hoofdlijnen innerlijk consistent en niet onaannemelijk is en strookt met wat over de algemene situatie in het land van herkomst bekend is, geldt indien zich een van de omstandigheden als opgesomd in artikel 31, tweede lid, onder a tot en met f, van de Vw 2000 voordoet, een extra voorwaarde. Blijkens de evenvermelde uitspraak van de Afdeling mogen in dat geval in het relaas geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen; van het asielrelaas moet dan een positieve overtuigingskracht uitgaan.

9. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (onder meer in de uitspraak van 23 juni 2005, JV 2005/315), behoort de beoordeling van de geloofwaardigheid van de door de vreemdeling in zijn asielrelaas naar voren gebrachte feiten en het realiteitsgehalte van de door de vreemdeling aan die gestelde feiten ontleende vermoedens tot de verantwoordelijkheid van de minister en kan die beoordeling slechts terughoudend door de rechter worden getoetst.

10. De rechtbank is van oordeel dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het asielrelaas van eiseres een positieve overtuigingskracht ontbeert en daarom ongeloofwaardig is. De rechtbank acht daartoe het volgende redengevend. Verweerder heeft redelijkerwijs kunnen stellen dat het niet aannemelijk is dat de militairen slechts een dagelijkse controle van de woning van eiseres zouden uitvoeren, indien eiseres verdacht werd van medeplichtigheid aan de dood van twee militairen. De stelling van eiseres, inhoudende dat deze benadering van haar relaas te westers is, kan niet slagen nu niet is onderbouwd waarom in Nepal dergelijk gedrag van de militairen wél aannemelijk zou zijn. De enkele opmerking dat de werkwijze van de

fam. a.wt.?

militairen niet altijd logisch is, maar veel eerder willekeurig is, is in dit verband onvoldoende. Ook kon verweerder in redelijkheid aan eiseres tegenwerpen dat zij geen afschriften van de dreigbrieven van de maoïsten heeft overgelegd, zodat de gestelde vrees niet aannemelijk is gemaakt. Eiseres had aanvankelijk aangegeven dat haar vader die brieven zou kunnen opsturen, later verklaarde zij dat dit nog niet gebeurd was omdat zij geen contact meer kon krijgen met haar vader, maar uiteindelijk heeft eiseres wel documenten van hem ontvangen, echter niet de betreffende dreig- en donatiebrieven. Tenslotte kon verweerder zich in redelijkheid op het standpunt stellen dat eiseres niet aannemelijk heeft gemaakt dat de politie in Kathmandu gericht naar haar op zoek was.

11. Naar het oordeel van de rechtbank kunnen de in de beroepsfase overgelegde brief van de vader van eiseres niet afdoen aan de conclusie dat het asielrelaas van eiseres een positieve overtuigingskracht ontbeert aangezien deze brief niet afkomstig is van een objectieve bron.

12. Gelet op het voorgaande is de rechtbank van oordeel dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het asielrelaas van eiseres positieve overtuigingskracht ontbeert en derhalve ongeloofwaardig is. Hieruit volgt ook dat verweerder terecht heeft geoordeeld dat eiseres niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a of b, van de Vw 2000.

13. Derhalve is het beroep ongegrond. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

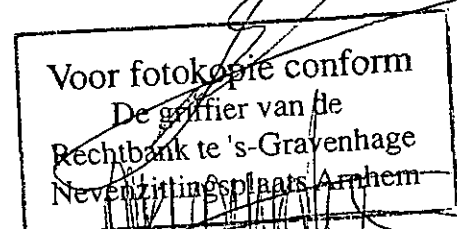
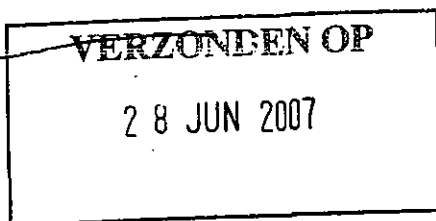
De beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. G.A. van der Straaten en in het openbaar uitgesproken op 26 juni 2007 in tegenwoordigheid van mr. S.B.M. Vreeswijk als griffier.

de griffier

de rechter

Rechtsmiddel:

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de verzending van een afschrift hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing. Een afschrift van de uitspraak dient overgelegd te worden. Meer informatie treft u aan op de website van de Raad van State (www.raadvanstate.nl).

AANGETEKEND

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 'S-GRAVENHAGE

Griftdijk-Zuid 133
6663 BE Lent

Telefoon
024 . 360 55 66
Fax
024 . 360 14 99

E-mail
info@vangemert-kilic.nl
Internet
www.vangemert-kilic.nl

Tevens per fax: 070-3651380
Aantal pagina's: 4 (prod. per aangetekende post)

Nijmegen/Lent, 24 juli 2007
Inzake : /Hoger beroep
Ons kenmerk : 2007.000577
IND-nummer : 0412.31.0171
Procedure-nr : 06/53491

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
26 JUL 2007	
ZAAKNR.	1105179
AAN:	
BEHANDELT DO:	FAR:

DZ

Per fax ontv:
24-7-07 /

Geachte heer/mevrouw,

Appellante is geboren van Nepalese nationaliteit, thans verblijvende te en voor deze zaak woonplaats kiezende ten kantore van mr. M. Stoetzer-van Esch, advocaat bij Van Gemert & Kiliç advocaten, kantoorhoudende aan de Griftdijk-Zuid 133, 6663 BE Lent, die tot het indienen van het hoger beroepschrift bepaaldelijk gevolmachtigd is met recht van substitutie.

Het hoger beroepschrift richt zich tegen de uitspraak van de rechtbank Arnhem van 26 juni 2007 waarin deze het beroep van appellante ongegrond verklaart. Een afschrift van de aangevallen uitspraak wordt hierbij overgelegd (productie 1).

De grieven van het hoger beroep worden hieronder nader uiteen gezet. Appellante is van mening dat er in onderhavige procedure 'vragen spelen die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven', zoals in het parlement is overwogen bij de instelling van onderhavige 'beperkte vorm van hoger beroep' (TK nr. 3, p. 10-11, nr. 14, p. 27, EK nr. 5d, p. 27-28). Het onderhavige hoger beroepschrift leent zich volgens appellante daarom niet voor verkorte afdoening ex artikel 91 VW2000.

Een afschrift van deze grieven van het hoger beroepschrift zijn in kopie tevens aan verweerder toegezonden.

De grieven tegen de aangevallen uitspraak zullen hierna worden besproken. Daarbij zal voor de duidelijkheid de volgorde van de overwegingen in de uitspraak worden aangehouden bij het bespreken van de grieven.

De rechtbank overwoog:

"Dit geldt niet voor de in de aanvulling van de beroepsgronden van 25 april 2007 opgenomen verklaring van eiseres dat zij niet slechts is bedreigd door de maoïsten en voor hen moest koken, maar dat zij ook door hen is verkracht. Met verweerder is de rechtbank van oordeel dat deze verklaring niet op de voet van artikel 83 van de Vw 2000 bij de beoordeling kan worden betrokken. De stelling van eiseres dat zij hierover eerder niet kon verklaren omdat er bij alle gehoren mannen aanwezig waren geweest slaagt niet."

Grief 1:

De rechtbank gaat voorbij aan hetgeen appellante hieromtrent heeft aangevoerd in o.a. de aanvullende gronden beroep d.d. 25 april 2007. (produktie 2) Hierin wijst eiseres onder meer op pag 9, alinea 1 van het rapport nader gehoor, waaruit blijkt dat appellante heeft verzocht om een vrouwelijke tolk en vrouwelijke contactambtenaar. Desondanks is zij gehoord door een mannelijke tolk en een mannelijke contactambtenaar. Door voorafgaand te verzoeken om een vrouwelijke contactambtenaar en een vrouwelijke tolk heeft appellante summier gewag gemaakt van hetgeen haar is overkomen. Omdat door verweerder aan dit verzoek geen gehoor is gegeven, kan het appellante niet worden verweten dat zij niet eerder over de verkrachting heeft gesproken.

De rechtbank overwoog:

"De rechtbank is van oordeel dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat eiseres toerekenbaar geen reisdocumenten heeft overgelegd."

Grief 2:

De rechtbank gaat ten onrechte voorbij hetgeen hieromtrent ter terechtzitting d.d. 8 mei 2007 is gezegd. (pag. 2, alinea 1 en 2, produktie 3) Verweerder heeft zich in de bestreden beschikking beroepen op een proces-verbaal van de KMar waar als bijlage een kopie van haar paspoort en een print van de beveiliging is gevoegd over de gevolgde reisroute. Verweerder had dan ook niet langer kunnen oordelen dat appellante onvoldoende heeft meegewerkt aan de vaststelling van de reisroute, aangezien de reisroute vaststond voor verweerder.

De rechtbank overwoog:

"Naar het oordeel van de rechtbank kunnen ook de in de beroepsfase overgelegde brief van de vader van eiseres en de verklaring van school niet afdoen aan de conclusie dat er sprake is van het toerekenbaar ontbreken van documenten aangezien de brief van eiseres"

vader niet afkomstig is van een objectieve bron en de verklaring van school niet als reis- of identiteitsdocument beschouwd kan worden."

Grief 3:

De rechtbank gaat hiermee voorbij aan hetgeen is aangevoerd in de gronden van het beroep d.d. 30 november 2006 (pag. 2, alinea 2 en 3, produktie 4). Appellante stelt hier dat de door haar overgelegde familieakte naar Nepalese maatstaven wel een officieel identiteitsdocument is, zodat het haar niet kan worden tegengeworpen dat zij geen (naar Nederlandse maatstaven) officieel identiteitsdocument heeft overgelegd. De rechtbank is in haar uitspraak ten onrechte in zijn geheel niet ingegaan op de overgelegde familieakte en de waarde die daaraan zou moeten worden gehecht.

De rechtbank overwoog:

"De rechtbank is van oordeel dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen het asielrelaas van eiseres een positieve overtuigingskracht ontbeert en daarom ongeloofwaardig is."

Grief 4:

De rechtbank gaat bij haar overweging ten onrechte voorbij aan het feit dat verweerder bij de beoordeling van de geloofwaardigheid heeft gehandeld in strijd met het toetsingskader zoals verwoord in de uitspraak van de afdeling van 27 januari 2003, 200206297, JV 2003/103. Immers artikel 31 lid 2 van de Vw 2000 is gezien het bovenstaande niet van toepassing, zodat verweerder het relaas en de daarin gestelde feiten in beginsel voor waar dient aan te nemen.

Conclusie

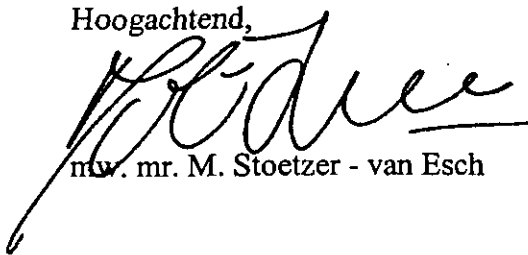
Gezien het voorgaande is de aangevallen uitspraak volgens appellant in strijd met, althans geeft een verkeerde toepassing aan diverse verdragsbepalingen waaronder die van het Vluchtelingenverdrag, het Internationaal Verdrag inzake Burgerlijke en Politieke Rechten en de artikelen 3 van respectievelijk het Europese Verdrag voor de Rechten van de Mens en het Anti-Folterverdrag. Daarnaast wordt in dit verband ook gewezen op ongeschreven internationaalrechtelijke bepalingen en beginselen. Tevens meent appellante dat de aangevallen uitspraak in strijd is met, althans een verkeerde toepassing geeft aan diverse geschreven en ongeschreven nationale wettelijke bepalingen, waaronder de Vreemdelingenwet 2000 en de Algemene Wet Bestuursrecht.

Op grond van hetgeen hierboven uiteen is gezet verzoekt appellante uw college derhalve:

- a. De aangevallen uitspraak van de rechtbank te vernietigen;
- b. zelf in de zaak te voorzien en te bepalen dat aan appellante een verblijfsvergunning asiel bepaalde tijd op grond van artikel 29 lid 1, sub a, b, of c Vw 2000 wordt verleend;
- c. althans de rechtbank in die zin opnieuw een uitspraak te laten doen;
- d. met veroordeling van verweerder in de (proces)kosten.

Hoogachtend,

mw. mr. M. Stoetzer - van Esch

bijlage(n): 4 produkties